

Да посрещнем нашите съседи с “Добре дошли в област Плевен”

Област Плевен е разположена в сърцето на древна Мизия – провинция на Римската империя, водеща наименованието си от тракийското племе мизи, граничеща на юг със старопланинската верига и обхващаща земи на днешна България, Румъния и Сърбия. Плевен е крупен административен, икономически, транспортен, туристически и културен център.

Плевен притежава изключително богато културно-историческо наследство, което му е извоювало почетното звание "град на музеите". Най-ранните следи от живота и дейността на човека по тези земи се отнасят към края на 5-тото хилядолетие пр. н. е. Многобройни археологически находки са свидетелство за високата материална и духовна култура на траките, обитавали хилядолетия този край. Сред тях е най-голямото златно съкровище, открито по българските земи – Вълчитрънското.

В началото на новата ера тези земи стават част от Римската империя. На пътя от Ескус за Филипополис при днешния Плевен възниква римската пътна станция Сторгозия, а по-късно и крепост със същото име. Археологическите проучвания говорят за мащабно строителство на административни, военни и религиозни постройки. Един от най-ценните археологически паметници е раннохристиянската базилика от 4 век, втората по големина в България след царската базилика в Плиска. През Средновековието селището представлява силна крепост с добре развити занаяти, търговия и парично обръщение. По това време славяните дават и днешното име на града – Плевен. За първи път името се споменава в грамотата на маджарския крал Стефан V през 1270 г. във връзка с военен поход в българските земи.

Градът оказва ожесточена съпротива на османските завоеватели и затова след завземането му е разрушен, а населението – избито или прогонено. През 1596 г. Плевен е превзет от влашкия войвода Михаил Витяз (Храбри). През XVII век населението се увеличава, развиват се търговията и занаятите, слави се с богат културен живот. Градът става известен на Балканския полуостров и в Анадола с пазара си за едър добитък и овце. През 1840 г. е открито първото българско девическо училище от Анастасия Димитрова. На 6 май 1869 г. Васил Левски – създателят на тайната вътрешно-революционна организация за национално освобождение, основава тук първия таен революционен комитет.

В хода на Руско-турската война Плевен придобива стратегическо значение и фокусира вниманието на световната общественост в продължение на 5 месеца. Около града се концентрират огромни войскови сили на двете империи. Тук се решава и изходът на войната. На 10 декември 1877 г. руската армия успява да разгроми и плени армията на Осман паша.

И до днес Плевен пее славните песни на отминали времена, а вятърът донася шепота на юнаците герои и разказва историята на този град магия.

Да се представим на нашите съседни

Област Плевен заема централната част на Дунавската равнина и е разположена на почти еднакво разстояние от река Дунав и Стара планина. Градът се намира на 170 км от столицата София. Достъпът до река Дунав се осъществява чрез пристанище Сомовит, отстоящо на 30 км от града. В момента се работи по създаване на възможности за използване на едно от близките военни летища за граждански и транспортни полети. Плевенска област е с 350 хиляди жители, от тях 150 хиляди населяват самия град и така го превръщат в силно урбанистичен център и седми по големина в България. В общината има 25 населени места.

Културният живот на града има своите безспорни приоритети – Националният конкурс за българска драматургия “Иван Радоев”, Национално бианале за малки форми, Международно бианале по фотография “Фодар”, Национален фестивал на авангардния видеофилм и видеопродукция “Артвизия” и други.

Художествена галерия “Илия Бешков” възниква през 1958 г. като отдел към Историческия музей. Като самостоятелна институция се отделя през 1973 г. Притежава богат фонд от творби – живопис, графика, скулптура. Съхраняват се творби на едни от най-големите български художници – Владимир Димитров-Майстора, Дечко Узунов, Николай Павлович, Георги Данчов, Илия Бешков, Светлин Русев, Сидония Атанасова и др. Галерията притежава платна и от световноизвестни художници – Рембранд, Домие, Кете Колвиц и др.

Плевенската филхармония с открита оперна сцена съществува от около 50 г. Основана е от големия български музикант Саша Попов. Всяка година филхармонията изнася десетки концерти в България и много европейски страни, съпровожда конкурса за млади оперни изпълнители в град Плевен. С името на Плевенската филхармония са свързани именити български и чуждестранни диригенти и солисти.

Международен музикален фестивал – Лауреатски дни “Катя Попова” – събира в Плевен ценители на хубавата музика от всички краища на света. Учреден през 1966 като ежегоден празник, фестивалът от третото си издание носи името на оперната прима Катя Попова (1924 – 1966). Със своята периодичност – всяка нечетна година, той представя постиженията на новата генерация в европейското и световно изпълнителско майсторство, успехите на българската певческа и инструментална школа.

Да покажем на съседите наши любими места

Значимостта на историческото наследство и грижата за неговото съхранение и социализиране поддържат засиления интерес към Плевенска област на учените и туристи от цял свят.

Крепостта „Сторгозия“, известна и като „Градището“, е римска крепост в местността „Кайлъка“. Крепостта е разположена върху площ от 30 дка. Крепостните стени са с дебелина 2 м, а във вътрешността има помещения с битови и административни функции. По своите размери крепостта е втората по големина след базиликата в Плиска.

Регионалният исторически музей е авторитетен научен и културно-просветен институт. Експозицията му от над 180 000 единици включва артефакти и образци на флората и фауната на Плевенска област. Тук са изложени експонати от разкопките на римския град Улпия Ескус при с. Гиген, крепостта Сторгозия, средновековната крепост край Никопол.

Панорама „Плевенска епопея 1877 г.“ е величествен паметник на освобождението от Османска власт, построен по повод 100-годишнината от края на войната. Той е единствен по рода си на Балканите. Издигнат е в района на Скобелевия парк-музей, на мястото на самото бойно поле, където след кръвопролитните боеве са убити и ранени 6 500 воители. Къщата-музей „Цар Освободител Александър II“ е мястото, където на 11 декември 1877 г. е посрещнат руският император Александър II и където впоследствие е живял военният губернатор на Плевен ген. Скобелев.

Художествена галерия „Дарение от Светлин Русев“ е разположена в сграда в мавритански и византийски стил. Тя съхранява над 400 творби от Ренесанса, модерно изкуство, световноизвестни художници и е дарение от големия художник Светлин Русев за родния Плевен.

Парк „Кайлъка“ по уникален начин съчетава възможности за отдих и развлечения. Тук плевенчани се любуват на изпълненията на Северняшкия ансамбъл за народни песни и танци и на хоровата формация „Звъника“. На разположение на посетителите са езерото с водни колела, зоологическа градина, тенис кортове, детски кътове и много атракции.

Ако пожелаете да усетите духа на Плевен и неговите жители – останете на открито край Водния комплекс в центъра с трите уникални елемента: „Водни каскади“, „Водни огледала“ и Фонтана. Съоръжението е впечатляваща феерия от вода и светлина и оставя впечатление за един модерен и витален град, чието минало и настояще са залог за динамично европейско бъдеще.

Да представим на съседите наши водещи организации

Икономическото развитие на Плевенска област се характеризира с голямо разнообразие. В областта има натрупан опит в следните стопански отрасли: химическата, текстилната и хранително-вкусовата промишленост, машиностроенето, зеленчукопроизводството и познавателен туризъм.

Първичният сектор – добивна промишленост, на територията на областта се представя главно от добива на нефт в землището на град Долни Дъбник.

Вторични сектори са енергетиката, машиностроенето, химическата, текстилната и циментовата промишленост. Електроенергията изцяло се внася. Край р. Дунав е започнато строителството на втората атомна електроцентрала Белене, което в момента е преустановено. В област Плевен е развита циментовата и стъкларска промишленост.

В леката промишленост водещи са фирмите „Мизия 96“ (конфекция) и „Яна“ (трикотаж); в тези браншове има още десетина средни и над 100 малки фирми.

Плевен е център на богат селскостопански район. Преобладава растениевъдството – зърнени храни, трайни насаждения, технически култури и зеленчуци, а при животновъдството – крави, телета, свине, птици и по-малко овце. Плевен е важен лозарски център и от всички страни е обграден с лозови масиви.

Развитието на хранително-вкусовата промишленост в Плевен е с традиции и добра обвързаност със селскостопанската периферия на района. Бизнесът се възползва от обвързването на града със селата, за да развива дейности по цялата верига – производство, доставки, продажби, консервиране на храни, износ. В региона има 81 предприятия с чуждестранно участие. Най-големите компании инвеститори в региона са: „Interbrew“ – Belgium, Coca Cola Bottling Company, Titan Cement S. A. – multinational company, Geler Group – Israel, Американска компания, RWE – Germany.

Тук се намира и един от петте медицински университета в България – Висш медицински институт – Плевен. Той е основан през 1974 г. Обучението е организирано в три факултета – Медицина, Здравни грижи, Обществено здраве. Към него е разкрит и медицински колеж и департамент за езиково и специализирано обучение. Университетът обединява голям комплекс от учебни звена, съвременна предклинична база, университетска болница с над 1100 легла и голям брой специализирани клиники с модерно оборудване.

Да кажем на съседите защо Катя Попова означава много за нас

Катя Попова е родена на 21.01.1924 г. в гр. Плевен. Нейният лиричен сопран се проявява още в ученическите ѝ години. Завършва Държавната музикална академия в София. Първата ѝ поява на сцената е в ролята на Есмералда от “Продадена невеста”. Катя Попова добива голяма популярност, след като получава Първа награда на V световен младежки фестивал в Букурещ през 1953 г. През 1955 г. тя е изпратена на специализация в Большой театър в Москва. Там тя участва в много концертни програми, а след края на специализацията прави продължително турне из цяла Русия.

Многобройни са изявите ѝ в чужбина – Великобритания, Испания, Гърция, Виена, Москва, Дания, Англия, Куба, както и в много градове в Япония. След нейн рецитал в Рим италианската преса я нарича “българската Рената Тебалди”. През 1963 г. е поканена да пее на сцената на виенската Щатсопер. Творческата кариера на Катя Попова е наистина впечатляваща – за 20 творчески сезона певицата е изпълнила над 20 роли, участвала е в 600 представления, гастролирала е в повече от 20 страни. Най-големи успехи тя постига в постановката на операта “Фауст” от Шарл Гуно, където изпълнява ролята на Маргарита.

Катя Попова има изключително голям принос за развитието на българското оперно изкуство от средата на ХХ век. Нейна е заслугата на оперната сцена у нас да се реализират успешно редица български оперни творби. Тя е първата изпълнителка на централната роля на Зорница в операта “Луд гидия” от Парашкев Хаджиев. Безспорно е присъствието на Катя Попова и в организацията на музикалния живот в България. Тя подпомага дейността на новосъздадения Плевенски симфоничен оркестър.

Световната музикална критика определя Катя Попова като една от най-добрите изпълнителки на белкантистият лиричен сопран, изящество и лирическа топлина. Стремителният път в изкуството на Катя Попова е белязан с много отличия и награди: I награда на фестивала “Пракка пролет”, “Заслужил артист”, “Народен артист”, ордени “Народна република България III степен”, “Кирил и Методий I степен”.

Да разкажем на съседите една наша история

Уникален за България обичай се изпълнява днес само в Плевенския край и се нарича “Къоравата кобила”. Обичаят се е извършвал, за да се прогони злото от домовете на хората и да бъдат благословени за здраве, щастие и берекет през новата година.

За да не бъдат разпознати, участниците в церемонията са облечени в специални обредни костюми, според отредената им роля. В ритуала участват само мъже.

Най-отпред застава така нареченият калесник. Единствено калесникът не е бил маскиран и ролята му е била да води церемонията през селото и да пита съселаните си дали искат “къоравата кобила” да влезе в къщата им. След него вървят преоблечените като баба, дядо и просяк участници.

Просякът трябвало да е облечен с възможно най-скъсаните и парцаливи дрехи, за да събужда доброто в сърцата на хората. Бабата носи бебе, направено от подръчни материали, и в него се събирали дарените от хората пари. Тези три фигури символизират старостта, немощта и немотията.

След тях следва “къоравата кобила”, представляваща украсена глава от конски скелет и конска опашка, поставени на специално изработено дървено скеле, загърнато с чулове, която се е носела от няколко яки момци. “Къоравата кобила” се води от специален водач.

До нея върви мустакат стражар със сабя, чиято роля е да подканя “къоравата кобила” да върви, щом се “измори” и спре. Следват участниците, които били маскирани като свещеник, младоженец и булка, символизиращи здравето, доброто и плодородието.

Предрешеният като поп ръси с китка посетените стопани на дома с вода от медено менче и благославя съселаните за добър живот и плодородие, а те даряват с каквото имат булката и младоженеца. В ритуалната процесия най-отзад задължително върви и селският музикален оркестър, защото музиката прави ритуала особено вълнуващ.

